

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל שרון חנוכה ז"ל

בת נעמי ויצחק

נולדה בירושלים

בתאריך ג' בניסן תשל"ו, 3/4/1976

התגוררה בירושלים

התגייסה באוקטובר 1994

שרתה בחיל הכללי

נפלה בעת מילוי תפקידה, בפיגוע בירושלים

בתאריך ה' באדר תשנ"ו, 25/2/1996

נקברה בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 16 קבר: 5

הותירה אחריה הורים, אח ואחות

בת 20 בנפלה

קורות חיים

בת נעמי ויצחק. נולדה ביום ג' בניסן תשל"ו (3.4.1976), בירושלים. בת בכורה להורים ילידי ירושלים, המשרתים במשטרת ישראל. בגיל צעיר מאוד בלטה שרון באהבתה לשירה ולמשחק, אהבה את הבמה ונהגה לשיר שירי ילדים לפני ילדים ומבוגרים. שרון למדה בבית-הספר היסודי "מצדה", הצטיינה בלימודיה, ובו בזמן רכשה השכלה מוסיקלית בקונסרבטוריון "הסדנא". היא ניגנה בחלילית והיתה מופיעה בקטעי נגינה במסיבות וטקסים בבית-הספר. שרון המשיכה את לימודיה בבית-הספר התיכון לאמנויות הבמה, ואכן, היתה "אמנית בנשמתה" ונגעה בכל התחומים: מוסיקה, ציור וצילום. שרון הקדישה את עיקר זמנה וכשרונותיה לקולנוע וצילום. עסקה בצילום אמנותי, בצילומי קולנוע, הפקה ובימוי, וגילתה בקיאות והבנה בסרטי קולנוע רבים שהיטיבה לנתח.

שרון העשירה את השכלתה האמנותית ונסיונה בקורסים באקדמיה לאמנויות "בצלאל". למדה פרסום, מולטימדיה ופוטו שופ, ועסקה בעריכה גרפית בפרסום ובעיצוב גרפי של טקסטים שונים ודפי עבודה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שרון היטיבה להתבטא בכתיבה: פרוזה, שירה ותסריטים. בנעוריה כתבה יומן, בו הביעה את רגשותיה ותוכניותיה לעתיד. שאיפתה וחלומה היו להמשיך בלימודים ובהעשרה בתחום הקולנוע: צילום, הפקה ובימוי.

בתחילת חודש אוקטובר 1994, גויסה שרון לשירות חובה בצה"ל ובתום הטירונות הוצבה לשרת במפקדת פיקוד המרכז, בענף תכנון וארגון. היא קיבלה דרגת רב"ט ולדברי מפקדיה, היתה חיילת חרוצה ומסורה, שגם במסגרת תפקידה מצאה אפשרות לתרום מכישוריה האמנותיים. לדברי חבריה, חששה שרון מפיגועים באוטובוסים, שכן הרבתה להיות בדרכים, עקב נסיעותיה הרבות במסגרת תפקידה. אך לא נתנה לפחד לשנות את דרכיה.

שרון היתה בקשר חברות ואהבה עם חברה לחיים, עמו שאפה להמשיך את חייה, ותכננה טיול לאיטליה, ארץ האומנויות הרב-גוניות.

ביום ה' באדר תשנ"ו (25.2.1996), נהרגה שרון בהתפוצצות מטען תופת באוטובוס שנסע בקו 18 באיזור התחנה המרכזית בירושלים. בפיגוע נהרגו עוד שמונה חיילים ושמונה עשר אזרחים. בת עשרים היתה בנופלה.

שרון הובאה למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותירה אחריה הורים, אח - אהרון ואחות - דיקלה. לאחר מותה הועלתה לדרגת סמל.

שרון חנוכה ז"ל נולדה בירושלים ב-ג' בניסן תשל"ו (3.4.76), בת להורים ילידי ירושלים, המשרתים שניהם במשטרת-ישראל.

שרון הייתה בגיל שנתיים וחצי עד חמש במעון נעמ"ת. עד היום זכורה שרון כילדה חיננית ובלטה במשיכתה לתחום שירה ומשחק. ילדה שאהבה "להופיע" בשירי פסטיבל לפני קהל או בלעדיו.

למדה בבי"ס יסודי מצדה. תלמידה מצטיינת בכל התחומים אשר לא הראתה את כשרונה גם בתחום נגינה בחלילית סופרן ובס, מיומנות זו רכשה בקונסרטורן "הסדנא". למדה בביה"ס התיכון לאמנויות הבמה והקולנוע. שם בלטה בכישרונה והצטיינה בכל תחומי האומנות אותם למדה. גם בלימודיה העיוניים עשתה חייל.

בלטה בבכשרונה בכתיבה סיפורית, שירה ותסריטים, עסקה בצילום אומנותי, בתחום לימודי הקולנוע.

חלומה של שרון היה להמשיך בלימודים גבוהים בתחום הקולנוע, להפיק ולביים. וכדי להכשיר את הקרקע לכך, תוך כדי שורות הצבאי למדה ב"בצלאל" קורסים בפרסום מולטימדיה ופוטו שופ. כמו כן עסקה בעריכה גרפית בתחום הפרסום, ועיצוב גרפי של טכסטים, חוברות, דפי עבודה וכיו"ב.

תחומי לימודיה היו גם עטוריה כתחביב: שרון ז"ל אהבה לצפות בסרטים לנתח אותם ולכתוב ביקורות. השאירה אוסף עשיר של סרטי קולנוע איכותיים, יומנים אישיים בהם תעדה את חייה, רגשותיה, וחלומותיה כתבה סיפורת ושירה. ערכה אוסף צילומים נדיר שאספה בעיתונים, אוסף של ארועים, חוויות ואובייקטים חריגים. כן התעניינה בעיצוב פנים, אדריכלות ואופנה.

שרון הייתה אומנית בכל נימי נפשו ונגעה כמעט בכל תחומי האומנות. כולל מוסיקה (נגינה והאזנה), וציור. היא הייתה אומנית בנשמה.

מדי פעם התגנב אל ליבה חשש וחרדה שמא לא תספיק להגשים ולממש את שאיפותיה ותכניותיה והכל יגמר מהר, ולכן מדי פעם הייתה מביעה את חששותיה מפני פיגועים באוטובוסים שהרי כל יום עשתה את דרכה מהבית לבטיס ובחזרה באוטובוסים. כל אימת שהתריעו בבטיס על כוננות מפני פיגועים הביעה את חששותיה ואף לא היססה לבקש הסעה מתחנה מרכזית בירושלים לבית. כאשר התאפשרו הדברים היה אביה נוטע לתחנה המרכזית ומביא אותה הביתה.

רק פתחה שרון ז"ל את הדלת לחיים "מצויינת" ומוכנה והזלת נטרקה בפניה. בחטף נקטף הפרח שעדיין לא נפתח והיה לאפר איפה הנשמה שחיפשה מנוחה?, לאן היא בורחת מקול הרעם הנורא שגזז את דינה בין רגע.

האם לרגליך היא אלוקים בין פרחים ומלאכים רכים שנקטפו עימה ואחריה?

עד מתי נספיד את ילדינו והרי רצינו לגדל ולטפח דור חדש שלא ידע עוד מלחמה.

ליבי קורא אליך ילדתי, ואפילו לא נפרדנו לשלום כאן, טימנו את בכל רגע ובכל מקום. ועם כל צעד ושעל נזכירך ונחיה את רגעיך היפים מחדש. ולא נפסיק להתגעגע אליך אל יפי הדרך וחיוךך עד יום מותנו.

שמנוך כחותם על ליבנו, ותפילתנו כי שם למעלה נשמך מצאה מנוחה לרגלי אלוקים, רואה אותנו ומשגיחה עלינו מלמעלה.

אנו ניסינו לגונן עלייך ולא הצלחנו להניא את אותו מחבל ארור מלפגוע בך.

ה' יקום דמך!

שרון ז"ל אחות לאהרון ודקלה, יבדלו לחיים ארוכים, בת בכורה לנעמי ויצחק חנוכה.

תהה נשמתך צרורה בצרור החיים!

תפילה

ולפעמים אני נזכרת
באיזה דחש של תפילה
והיא שקטה והיא עוצרת
רגע לפני הנעילה
כשכף רגלי בחול דורכת,
והמגע צורב וחס,
כל שרציתי זה ללכת -
ככה ללכת כל הזמן.
והקולות באים ממני,
הם מנגנים שזה נגמר -
מה שהייתי שוב אינני,
מה שהינני - שוב לא נשמתי...

ולפעמים אני נזכרת
ואש חמה עולה מימך
קרוב יותר מבחייך,
ככה אתה לי במוחך
והדמעות - רגעי החסד,
הן מלטפות את שתיקתך.
כל שרצית זה ללכת -
ככה ללכת אל סודך.
והקולות באים ממני,
והניגון מלא חידה
ואחר כך הוא שב לנוח
ועם הרוח - גם אתה.....

מכל הטיפות בעולם

מכל הטיפות בעולם
אני בוחרת בך.
ומה שהייתי עד כאן
אני עוזבת
אותך.
זה לא הולך ביחד
מה שרועד לבד.
זה לא אותו הפחד
כשמישהו עד לך.
מכל הפרידות בעולם
לא כל מעגל נסגר
ויש בי הרבה סימנים
שבאתי משם.
ואם אתה רואה בי
פנים ממקום אחר
זה לא מה שבחרתי
זה מה שהלב
זוכר.
מכל הטיפות בעולם
שלך מלוחה
מכולם
ויש בה הרבה סימנים
שבאת משם...

מכל הטיפות בעולם
אני בוחרת בך

מלך הסיפור בעולם
אין בוחין

ברך
למה שחיין ער פאר
אין עולם
אין.

זה לא הולך ביחד
למה שרועד

לכד
זה לא אלו הכוח
בשמישיו ער

מלך הפחד — בעולם

לא על מלך פחד
זיס בי הדבה סימנים
לכד מלך

לא לאמה בלוי בי

פנים ממקום אחר
זה לא מלך שבוך
זה מלך שבוך

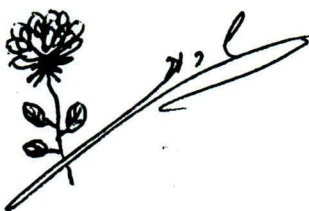
מלך הסיפור — בעולם

אלך מלך

מלך.

זיס בי הדבה סימנים

לכד מלך...

עקס מ'אקסס
 ע'אקס
 ע'אקס
 ע'אקס
 ע'אקס

נד

א'א מ'אקס מ'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 "ע'א"

ע'אקס ע'אקס מ'אקס
 א'א

א'א ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס

(ב) א'א מ'אקס מ'אקס
 א'א ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 א'א מ'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס

(ג) ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס

(ד) ע'אקס - מ'אקס

א'א מ'אקס מ'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 "ע'א"

ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס ע'אקס

(ה) ע'אקס ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס

(ו)

א'א מ'אקס מ'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס
 ע'אקס ע'אקס

(4)

באופן זה היה בידי פסד
אני מקווה שאלו יצליחו לבנות,
כך למען אלה-תצמח
ואז הם י' ג' צמחה.

(ד) ושאני נאמן בהחלטה

१५ जून
 प्रेम केली
 ३० मई
 १-२-४
 १७/६/८९

(5)

(נ) הנ' מח' צד,
 כמאן מחולל - לזכר הנדב
 תכבדו באהבה
 ובהם,
 למען כבוד פא בא.

72

תורה, פסוק
 ואלה שמות האנשים
 אשר יקראו בשמותיהם
 ביום ההוא

קכ"ו
אז' אשה לא זה אלפן זלדה,
ב ב ידדה בל יחיד

(11) $\delta \approx 0.5$

"1, 2"

נאם והגדתי לנאמר:
ניסתי ולא להתקבל,
אך ליבי צפן והשמעתי.
לכבוד אבני, אחי:
"אבני לקח ג'לפין של תיבתך"

(ב) למסדה האתיקה חסרת ג'אט
 משה - שלם אהבה מה אלט.
 מר המנהל עמר (בולן)
 וסיני מנהלון שלם וספני.
 בולן -

הנהגת הרכב - נהגת
הנהגת הרכב - נהגת

(3)

יגאן, חתונה - מבילא.
ולבנסם פאמילי,

הצגה הראשונה של 'מספר תש"א'
לפני כח' יולי.

יש, אלא - המסלול מאלמו המרבה
מזן לצד איך הייתי,
בסוף, כולם.

שרון חנוכה, בת 20

נסעה בקו 18 כל בוקר

שרון חנוכה (20) עמדה להשתחרר מהצבא בעוד שלושה חודשים.

מיד כשנודע על דבר הפיגוע חביו הוריה, שבתם הייתה בין נוסעות אוטובוס הד-מיס. שהרי בכל בוקר בשעה זו נהגה לנסוע בקו 18 בדרכה לבסיס.

ההורים של שרון והאחים שלה, בן 16 ובת תשע, ישבו אמש מכוונים בביתם ברחוב שקד בשכונת קטמון הישנה. המומים, לא יכלו לדבר. קרובת משפחתם סיפרה, כי טרם קיבלו את רוע הגזירה. שרון נולדה בירושלים, ולמדה בבית-הספר לא-מנויות במגמת חפקה ובימוי. לאחר השחרור תכננה להמשיך את לימודיה בתחום, לא לפני שתיסע לטיול בחו"ל.

רמי חזות

שרון חנוכה ז"ל

"היא היתה אמנית בנשמה"

שרון חנוכה

מאת דורון גולן

הדוש וחצי לפני שעמדה להשתחרר מצה"ל נטמנה אתמול סמלת שרון חנוכה, בת 19 משכונת קטמון בירושלים, בחלקה הצבאית בהר הרצל. שרון, שהוגדרה עלידי מכרה כ"אמנית בנשמה", למדה במגמת קולנוע בבית-הספר לאמנויות, וחלמה להיות בימית. החברים שהגיעו לבית המשפחה לנחם את ההורים, אי-ציק ונעמי, ואת האחים אהרון ודניאלה, סיפרו כי שרון פתחה מהפיגועים, אולם לא נתנה לפחד לשנות את דרכיה. אתמול, שעה ארוכה לפני מועד הלווייתה, כבר הגיעו להלקת הקבר מאות חברים, בעיניים דומעות. ראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט, ספד לשרון ואמר: "אין מילים שירי כולות לחפות על האובדן והגעגועים. יש לי משאלה: שכם כל הכאב והמחסור - לא נישבר. עוד יבוא יום נקם ושלום".

שרון חנוכה

"תיכננו לנסוע לארה"ב; היא פחדה מהפיגועים"

מאת סופר מעריב

שרון חנוכה, בת 19, משכונת קטמון הישנה בירושלים, עלתה אתמול בבוקר לאוטובוס בקו 18 - בדרכה חזרה לבסיס. חברה של שרון, שלומי, נסע מאחורי האוטובוס כוס במכונית עם אביו, וכששמע את הפיצוץ רץ לחפש אותה. "היתה לי הרגשה שהיא נפגעה", סיפר אחר-כך. "בבוקר היא נוסעת תמיד בקו הזה - ומשם לפיקוד. נפרדתי ממנה אתמול בלי לה, והיא נהרגה".

נולדה בתחילת אפריל ובעוד כחודש וחצי היתה אמורה לחגוג את יום הולדתה ה-20. בימא היתה אמורה להשתחרר. השניים, מספר שלומי, כבר תכננו חתונה: "רצינו לעשות את ירח הרכש כהוא. היא פתחה מהפיגועים, ותיכננו לעבור לארצות-הברית אחרי שנשתחרר מהצבא. היא אהבה לבלות, ללכת לדיסקוטק - שם גם נפגשנו". שרון למדה בבית הספר לאמנויות בירושלים.

שרון נולדה בתחילת אפריל ובעוד כחודש וחצי היתה אמורה לחגוג את יום הולדתה ה-20; בימא היתה אמורה להשתחרר. היא וחברה תיכננו חתונה.

במגמת קולנוע, וחלמה להיות בימאית. היא הייתה בת בכורה להוריה איציק ונעמי, שניהם עובדים במשטרה, ואחות לאהרון, 16, ודקלה בת 9.

שרון חנוכה

ליוו אתמול את שרון חנוכה ז"ל למנוחת עולמים. שרון היתה אמורה להשתחרר מצה"ל בעוד כשלושה חודשים. היא נטמנה בחלקה הצבאית בבית הקברות בהר הרצל בירושלים.

מפקדה של שרון ספד לה ותיאר את שעות ההמתנה המייגעו שצברו על חברה מהרגע שהתברר, כי לא הגיעה ככלל בוקר לבסיס בו שירתה, ועד שהגיעה הכשורה המרה על מותה.

סמלת שרון חנוכה

סמלת שרון חנוכה: חבנה לרסוד בימיו

סמלת שרון חנוכה הובאה אתמול למנוחות עולמים בחלקה הצבאית בהר הרצל. מאות מחבריה משירותה הצבאי ליוו אותה.

שרון עמדה להשתחרר משירותה הצבאי, בבסיס ליד ירושלים, בעוד כשלושה חודשים. היא תכננה ללמוד את הפקה ובימוי, כפי שהחלה בטרם גיוסה בבית הספר לאמנויות שבירושלים.

מפקדה, שספד לה, אמר "עם היוודע דבר הפיצוץ החלו החיפושים הקדחתניים לאתרה בכל מקום. משלא עלה בדינו למצוא, חששנו הלך וגבר שקרה לך דבר נורא". בהלווייה השתתף ראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט.

קרבנות הפיגועים הובאו למנוחות

שרון חנוכה

בירושלים. השניים עלו לישׁ ראל מרוסיה באפריל '94. לבני הווג שני ילדים, האחד כבן 9 ותינוק כבן 4 חודשים. שלושם בבוקר יצאו בני הווג מביהם לעבר התחנה המרכזית בירושׁ לים. משם תכננו לנסוע לאשקׁ לון כדי לחתום על חוזה לקניית דירה. שני ילדיהם מטופלים על ידי קרובי משפחה - אחת הדודות והסבתא.

● הלווייתה של סוטלנה גלזׁ-ניאק, בת 32 במותה, נערכה בהר המנוחות בגבעת שאול בירושלים. סוטלנה, בעלה אלכס ושני ילדיהם בני 10 ו-3, עלו לישראל לפני כ-5 שנים. סוטי לנה עברה כאחות בבית החולים הגריאטרי ״הרצוג״, ושלשום בבוקר היתה בדרכה לעבודה.

● מאות השתתפו אתמול בהלווייתה של סמלת חופית איש, בת 20 במותה, בחלקה הצבאית של בית העלמין באשדוד. ספרו לה סא״ל ליאור לור, ראש עיריית אשדוד צבי צילקור ורחל חברתה ליחידה.

● הלווייתו של מיכאל יריגין, בן 16 במותו, תיערך היום. אמו

של יריגין, יבגניה, תגיע היום לפנות בוקר לישראל להשתתף בהלווייה. יריגין למד בישראל במסגרת פרויקט ״נעלה 16״ של הסוכנות היהודית, בקיבוץ מעברות. ביום ששי האחרון הגיע לחופשת סוף שבוע אצל אחותו בת ה-17, הלומדת בחוות הנוער הציוני בירושלים. ביום ראשון בבוקר עלה יריגין על קו 18.

הקברות בהר הרצל בירושלים. ספר לבראשי סא״ל אמנון, מפׁ קד גדוד מילואים בצנחנים שבו שירת. רס״ר בראשי, איש חיׁ מוש בגדוד, היה שלושם בדרכו ליחידתו. בני משפחה, חבריו של אריה מהמילואים ועמיתיו מתברת החשמל, שבה עבד בשנים האחרונות, השתתפו בהלווייתו. הרב רחמים לוי ספר לבראשי בשם המשפחה.

● מאות השתתפו אתמול בבוקר בהלווייתו של רב״ט איליה-אליהו נימוסין, בן 19 במותו, בחלקה הצבאית בבית הקברות בהר הרצל בירושלים. איליה, בנם של סימיון ואמיליה, עלה עם הוריו מברב״מ בשנת '91. הוא למד בבית הספר הדתי חרׁ רב ואחר כך בבית הספר הדתי המקיף ״הימלפרב״. כאשר התגייס לצה״ל, הוצב בחיל האוויר ועבר קורס טכנאי מטוסים. ספר לו מפקדו, סא״ל איציק, מנהל בית הספר ״הימלפרב״, הרב יהודה ברנדס, שיבה את הצטיינותו של איליה בלימודים. קריש על קברו אמו סבו, רפאל.

● מאות השתתפו אתמול בהלווייתו של סמל יונתן ברנע בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. בין הבאים היו רבים ממכריו של האב נחום ברנע, הפרשן הפוליטי הבכיר של ״ידיעות אחרונות״. היו שם שרים, ח״כים, עיתונאים ואנשי צבא ומשטרה בכירים. ספרו ליונתן אחותו שלומית, חברו מתן ואביו, נחום.

● הלווייתה של סמל שרון חנוכה נערכה אתמול בחלקה הצבאית של בית העלמין בהר הרצל, בהשתתפות מאות. שרון עמדה להשתחרר משירותה הצבאי בעוד כשלושה חודשים, לאחר ששירתה בבסיס צבאי גדול, לא רחוק מירושלים. לשם היתה נוסעת באורח קבע בקו 18. שרון תכננה להמשיך את לימודיה בהפקה ובכימוי. ספרו לשרון מפקדה וראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט.

● הלווייתם של בני הווג אנשר לי וזאנה קושנירוב נערכה אתמול בהר המנוחות בגבעת שאול

קום עבודתו בעיריית ירושלים, שם הוא הועסק כנגן. עשרות בני משפחה, קרובים וחברים השתתפו בהלווייתו.

● מאות השתתפו בהלווייתו של סמ״ר גדי שילוני, בן 22 במותו, בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. ארונו נישא על כתפיו 8 סמ״רים מיחידתו. האב השכול אמר קריש ורב צבאי קרא פרק תהילים ו״אל מלא רחמים״. ספר לגדי, מפקד יחידת הקשר בפיקוד מרכז שבה שירת, סא״ל בדרגתו. גדי שילוני היה בנם היחיד של קרול ויהודית. הוא למד בבית הספר התיכון ״דנמרק״ ועסק רבות במחשבים. בעוד שבועיים היה אמור להשתחרר מצה״ל.

● הלווייתו של רס״ר (מיל״) אריה בראשי, בן 39 במותו, נערכה בחלקה הצבאית של בית

מאת דניאל אביב, סמי סוקל וסוכנות עתים

חלק מקרבנות הפיגועים שאירעו שלושם בירושלים ובאשקלון, הובאו אתמול למנוחות.

● הלווייתו של יצחק אלבז, שחגג בשבוע שעבר את יום הולדתו ה-57, נערכה אתמול בבית העלמין בגבעת שאול. אלבז נהרג בפיצוץ באוטובוס קו 18 בדרכו לעבודה. בני משפחה, קרובים ועשרות חברים השתתפו בלווייה. ספר לאלבז סגן ראש עיריית ירושלים, מאיר פרוש.

● הלווייתו של הניאל ביטון מירושלים נערכה בבית העלמין בגבעת שאול. ביטון, גרוש ואב לשני בנים ובת, התגורר בשכונת קטמון. שלושם בבוקר יצא בכבל יום, באוטובוס קו 18 למ

שמות ההרוגים

ההרוגים בפיגועים בירושלים ובאשקלון:

- רס״ר אריה בראשי, בן 39 מירושלים.
- סמ״ר גבריאל קראוס, בן 24 מירושלים.
- סמ״ר גדי שילוני, בן 22 מירושלים.
- סמלת חופית איש, בת 20 מאשדוד.
- סמל יונתן ברנע, בן 20 מירושלים.
- סמלת שרון חנוכה, בת 19 מירושלים.
- רב״ט מירב נחום, בת 19 מירושלים.
- רב״ט איליה נימוסין, בן 19 מירושלים.
- רב״ט משה ראובן, בן 19 מירושלים.
- שוחר אריק גבאי, בן 16 מירושלים.
- מתתיהו איזנפלד, סטודנט מארה״ב שלמד בארץ.
- יצחק אלבז, בן 57 מירושלים.
- דניאל ביטון, בן 42 מירושלים.
- סוטלנה גלזׁניאק, בת 32 מירושלים.
- פרץ גנץ, בן 62 מירושלים.
- שרה רחל דוקר (דרוקר), סטודנטית מארה״ב שלמדה בארץ.
- סלין זגורי, בת 19 מרמת גן.
- סמיון טרקאשווילי, בן 60 מירושלים.
- מיכאל יריגין, בן 16 מקיבוץ מעברות.
- יצחק יכנס, בן 54 מירושלים.
- מסעודה עמר, בת 59 מירושלים.
- אנטולי קושנירוב, בן 36 מירושלים.
- גאלה קושנירוב, בת 37 מירושלים.
- נבון שאבו, בן 22 מבני ברק.
- בוריס שרפולינסקי, בן 64 מירושלים.

צבא הגנה לישראל

ד.צ. 02367
ט' באדר תשנ"ו
29 בפברואר 1996

נעמי, יצחק והילדים

סמל שרון חנוכה נפלה בעת מילוי תפקידה ביום ה' באדר תשנ"ו, 25 בפברואר 1996.

שרון נספתה בפיגוע הרצחני באוטובוס בירושלים, בעת שהיתה בדרכה למחנה פיקוד מרכז בו שרתה כפקידה בענף תכנון וארגון.

שרון התבלטה בחריצותה, בכח הרצון שלה, ביכולתה להתגבר על מגוון בעיות, בחברות טובה ובעיקר בכשרונותיה בתחום האמנות והכתיבה.

קשה להאמין ולעכל שיד זדונית גדעה את כל אלה.

אנו מבקשים לנחם אתכם באבלכם,

אנו מבקשים להקל במעט על היגון הנורא -

ומילים אין.

שרון תשאר חרוטה בליבנו לעד.

זאב זוהר, סגן אלוף
ראש הענף

המומים וכואבים עומדים אנו מול הבור הפעור ומתקשים להאמין.

מתקשים לדבר בזמן עבר.

קשה להאמין שאך אתמול היית ביננו ועכשיו אינך.

אתמול, עם הוודע על הפיגוע, עמדנו וחיכינו לבואך.

בכל כניסה של חיילים לבסיס חיפשנו לראות אם את

בינהם.

אח"כ התחילו הטלפונים לכל מוקדי המידע - אך לשווא.

כל היום התנדנדנו בין ייאוש לתקווה - עד שבערב הגיעה הבשורה המרה.

יחד עימנו עברת את תקופת שרותך תוך התגברות על כל

הקשיים שעמדו בפניך - ותמיד בחיוך, בנועם הליכות,

ועם הרבה אופטימיות לעתיד.

חברה טובה שנעים להיות במחיצתה ולשוחח על כל נושא.

לא היה לך קל, ולמרות זאת עשית את מלאכתך כמו

נמלה עמלנית, עבדת קשה וחסכת כדי לממן את המשך

לימודיך במטרה להצלית, להתקדם ולעסוק בתחומים

שכה אהבת - אומנות, קולנוע, הפקה ובימוי.

הפיגוע הקשה גדע את כל אלה.

פינתך במשרד, המחשב ולידו החומר הממתין לטיפולך

האישי נותרה מיותרת - וכך גם אנו.

יהי זכרך עימנו!

שרון,

כשהיית בת שלוש ואני בת עשר הצטלמנו על הגזע בחצר הבית הישן שלי, אז גרנו אחת ליד השניה ולמרות הפרש הגילאים הגדול בינינו היינו משתובבות ביחד, דומות אחת לשניה עם אותה תספורת עגולה ושיער שחור. בשנה האחרונה בתיכון באת אליי כמו אל אחות גדולה לספר לה את כל החלומות והאהבות שיש לילדה מתבגרת ומצאתי את עצמי דרך הסיפורים שלך שוב כמו בת 17, אהבות ראשונות, מבחני בגרות ועוד צרות של גיל הטיפש-עשרה.

כששמעתי את הבשורה האיומה עמדתי בלב מנהטן, רעש של מכוניות ברקע ובתוך כל זה התמונה ההיא כשהיינו ילדות. שומעת את צחוקך המתגלגל וההתלהבות הילדותית בסיפורים המתוקים שלך חזרתי הביתה בוכיה לקרוא שוב את המכתבים שכתבת לי, בונה את עתידך בתוכם וצובעת אותו בצבעים ורודים, ואת כותבת לי:

"אז איפה את בעצם ואיך זה להיות מחוץ-לגבולות הארץ הזאת, תספרי לי גם אני מתכננת להגיע להוליווד, לוס אנג'לס או משהו בסגנון, כבר קיבלתי טלפון מאיזה שפילברג אחד שרוצה לאמץ אותי - אז מה את אומרת?"

אני יושבת כאן ולא אומרת, אני מגלה שלא הספקתי לספר לך על זה ועל ההוא ועל כל-כך הרבה דברים שביקשת לשמוע, ומה שנשאר לי לומר לך:

שרוני תמיד תהיי איתי בתוך לבי, שרון הקטנה של אותה התמונה

אוהבת אותך תמיד

ו ר ד

212-57

3/3/96

לחנך שלי

אני מקווה שלא יכולה לקבל את מה שאני כותבת אך עכשיו
לחנך, אני כל כך מתגעגעת אליך, את כל כך חסדה ו, אין
עם מי אצטנח עם מי אצביר, רצו ו כל כך באצדיר
אני רגילה אצביר איתך ביום שלישי אחרי שאני מתקנה את
הבית ואחרי לאה חוצה מתעבונה

אין עם מי אעביר אשכח - כך רך באצדיר
אין יולגה ביום במלכז ומצפיה במחלה, במחלה לאה
ה"ר אצביר אלו וקובא קלה ו
הקופסה של הסוכריה שלך אצטן מנחה וצד המחלה
אבל אחרי למנה כמה סוכריה - אלה נאם נכון
היום היה עוד פסע אצדיר סד צלם לפני לא רחוק
לפני שחביר.

כל כך מצבא המצב בצד ואני מקווה שלא יכולה לקבל את
המכתב בצד.

אמר לפני מוע שפנחה וכל - י"ל (טוב כמו צדח, הלכנו
הנה היה הכי קבוצ בחי, היום בבוקר כלקחה רחתי
אחריה אליך אמרצ ואנצדירך לאה היא שולח אלי
אך שמיצדי לא שאני מאחרת אבל נעבתי לאה כבר לא
באן - להמנה הלאה פיצצו את האוטובוס.

במלכז שצד ביום שלישי נאמי הפקלר בבוקר אמרצ
ולא את לא נמצאת לא הבנת מיצד את שולח את צד
נאמי ודוא אתר שכן... כך את צייתי את הקול לא
ואתתי ווא שוב פאם הוא לא את נמצאת אצתי
עו שאת לא באן, אצבירצ מתי אמרצ אך שולח הפיץ
אבס ואתר - או שאני אמרצ אך.

לחנך, שואי אלה אתר הענן הענן וכן עם ואני אלה אתר
אמתצד אתר הענן הענן הענן. ורוב מוצר באצדיר
אני כל בוקר חולג שאלוי ואני ילעז את הצצדירצ נאך
במסצרון ודע שפנחה אבס - ילא המחלה הענן היא אלווא
הענן אלו מחלה, אלה מים כמו נאמי ואלך אתר לא

אברהם אבינו, בן, בן, בן

המלך דוד שלחם בבר ישיע ואז תוכלו אלוהים אלהים

אך לפי-כך אהבם אליו והם לא-כך למורים, לא-כך

באמצעות אלה מיומן כל-כך שנתפס אולי, איננו (ראו ראה)

שנים, (חמישים שנה) להתיישבותם בארץ ישראל

א-ב-כך' פה במחנה ב-כך הלכה, הן ממשותף

אליהו ונח' א' כל-כך הרבה הרבה

אם יש לך שאלות - אנא פנה אליי

כמו תינוקלה - (זכירה) ואני יצאנו לך כמה צדדים:

יחזקאל' אהרן בן שבע

Die folgenden sind die

ענטליכט ענטליכט נ'ען נ'ען
נ'ען נ'ען נ'ען נ'ען

אני אלמד איתך מלפני תרגומי מילונים 33 אינספור

$\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

ואז תזכרו שאני אלוהים^י אלוהי ירמיה ירמיה ירמיה

38 10/10/16 16/11/16 16/11/16

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

[illegible]

שפ"ח - ח"ה שפ"ח שפ"ח שפ"ח שפ"ח

הכשרה
הנדרשת
באמצעות
תמיך
אנונימי
אשר
2021/8
הוא

Q. 10

26.2.96

ראשים של בוליה / אדא אדא (הקצב לשמן חנוכה)

ין יק אדא בננו תנול

ין יק אדא ציבנו אל אדא

מבא היצא אדא סא אדא

צמא אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא אדא

אדא אדא אדא אדא אדא

דברים ביום גלוי המצבה ב"מצפור הארבעה"

קהל נכבד,

התכנסנו כאן היום ב"מצפור הארבעה", בראש מורכן, לחלוק כבוד ולהזכיר את אשר אין אנו שוכחים מדי יום ביומו - את היקרים שאבדו לנו:

שרון מרב משה וגדי זיכרונם לברכה, השם יקום דמם!

אשר שלמו בשנות חייהם הקצרות את המחיר שעמנו ממשיך לשלם עבור זכותו לגור ולהתנחל בארץ שהובטחה לנו מימים ימימה - כי אין לנו מקום אחר על פני התבל. עמנו נפוץ בארצות הגלות - ומרורים היו מנת חלקו ועל מנת לשרוד לעד, נמשיך להלחם בציפורנינו לחיות כבני חורין במדינתנו.

יקרים אלו שלא נמצאים עמנו כאן היום, טרם זכו לממש חלומות, טרם זכו להנות מהחיים שנועדו להם. לא זכו להקים בית בישראל ולא זכו להמשיך ולתרום למען המדינה כפי שעשו כן עד לרגע האחרון בחייהם במדי צבא ישראל אותו שרתו באמונה.

אתם ידידנו, ההורים ובני המשפחות מלאי העצב והגעגועים:

משפ' חנוכה, משפ' נחום, משפ' ראובן ומשפ' שילוני, אתם אולצתם להיכלל בתואר האכזר כ"משפחות שכולות" והצטרפתם לאלפי המשפחות השכולות בארץ אשר אבדו את יקיריהם. ולנו לא נותר אלא לחזק אתכם, כי אתם הזקוקים לכוחות הנפשיים שיאפשרו לכם בכאבכם הגדול מנשוא, להמשיך ותפקד בחיי היום-יום עם משפחותיכם - כי אין ברירה אחרת!

נפשות יקירכם הזכות נגזלו בידי מרצחים שפלים שלא נלחמו בשדה הקרב, אלא העדיפו להסתנן ולזנב בעורף הישוב. מרצחים שפלים אלו לא בחלו לפעול בכל דרך בזויה ולפגוע בנפשות הטהורות החפות מכל פשע ואשר דגלו - כפי שכולנו דוגלים בשלום - אמת המיוחל.

לית-מאן-דפליג כי כל המילים וכל דברי הניחומים שיושמעו - לא יהיה בכך כדי להמעיט ביגונכם הרב, שכולנו שותפים לו. ומכאן - על כל אחד ואחד מכם - אם, אב, אחות ואח, עליכם נגזר לשאת את הכאב בחריקת שיניים, אך בהקמת האנדרטה במצפור זה שבו נחקקו לעד שמות היקרים:

סמלת חנוכה שרון, רב"ט נחום מרב, רב"ט ראובן משה וסמל ראשון שילוני גדי

זיכרונם לברכה, זכאים אתם לזכור בראש מורם, כי יקירכם אלו שלמו את המחיר היקר, בחייהם הצעירים, לא עבור עצמם, אלא, עבור עם הנלחם את מלחמת הקיום שלו כבר אלפי שנים, דור דור ומלחמותיו.

יהי זכר יקירים אלו ברוך וחקוק בלבנו לעד!

דברים לזכרם

- (1) 3 שנים חלפו מאז אותו יום קודר בו מחבל, שליחו של השטן רצח בדם קר אותך שרון יקירתנו ועוד 25 בחורים ובחורות צעירים הי"ד אשר נסעו באוטובוס קו 18, אוטובוס הדמים בדרכם לשגרת יומם.
- (2) 26 עולמות בהם נטוו חלומות להשגת מאוייהם נהרסו לעד. שירת חייהם באמצע נפסקה.
- (3) אובדנם הביא להשבתת השמחה במעונם של המשפחות השכולות, תוגה אין סופית תוך געגועים ליקיריהם תפסו מקום קבע בלבם של קרובים, ידידים ומוקירי זכרם.
- (4) ניצבים אנו היום ברטט וברעדה על פסגת הר מנחת בו הוקם מיצפור הארבעה, אנדרטה להנצחת זכרם של ארבעת הרוגי המלכות:

שרון חנוכה

מרב נחום

משה ראובן

גדי שילוני

- (5) עומדים אנו במקום בו ניתן לצפות בנופה המהמם של ירושלים המעטירה, מהרהרים ומתרפקים בעצב על זיו העלומים של יקירינו אשר הושבת לעד ואין מנחם.

- (6) שרון יקירתנו, את שכה נכספת להיכנס לדירתנו החדשה, לדאבון ליבנו לא זכית לכך וביום שהיה אמור להיות יום שמחה בו קיבלנו את המפתח לדירה פקד אותנו האסון הנורא ונלקחת מאיתנו ואת עוד לא בת 20.
- (7) מביתנו הנשקף את המצפור ניתן לקיים קשר עין בנוסף לקשר שבלב איתך ועם חבריך.
- (8) במעמד זה נזכור את כל הנופלים בפעולות הטרור הי"ד ונתפלל לעילוי נשמותיהם.
- (9) אנו מבקשים כי במקום זה בו הוקמה מצבת זיכרון ליקירינו, יתקיימו טקסי זיכרון מידי שנה ביום הזיכרון הכללי לחללי צה"ל.
- (10) נושאים אנו תפילה ליושב במרומים, זועקים מתחננים ומפצירים, לא עוד.
- (11) זכרם של יקירינו, נשמות זכות וטהורות המסתופפים ליד כס הכבוד לא ימוש מלבנו לעד.

יהי זיכרם ברוך

מצפור
הארבעה

ע"ש

שרון חנוכה
מרב נחום
משה ראובן
גדי שילוני

הי"ד

ארבעת
חיילי צה"ל
שנהרגו בפיגוע
קו 18
במרכז ירושלים
בה' באדר תשנ"ו
25.2.96

מצפור הארבעה הוקם במלחה, בסוף רחוב האייל, מול
הכיכר. על פסגת ההר הצופה אל נוף ירושלים.

ה' ניסן תשנ"ו
25.3.96.

בבתי עברה על שרון חנה

הבתי יעלה על במתך חנה אף נפלא אף/חיה.

שרון יקרת'נא ה'נ"ו

30 יום חלפו מאז אלא במקר אר ונמנה
בו נסעתי באוטו/אוס הנמים בזרמן עמיל'ו
מקדוק בצ"ע.

נקדתי עין הסערה בעט"ו של מחב
בין עושה שבוצע עזא וקיסר ח"ך וח"
נאסתי גמלים אחריה.
שרון אחמט נפשה.

הוא צער ועטאפי יאן עומדים אנו הריך,
אח"ך, קרוביך, אכיריך, ואקיריך. עיד קבר
והם אטאן עטאין, תלם היו כחולעמים. אא ניצבים
אנו נכח אצטאל קדורי.
עולם ועטאן נגדעו אחת ברם אטאן עך
סג אביבים.

במקפת חיה קצרה בא הוצט"נך בעמיל'ו
הנעל"ם ואיגלת חלקי כיסופיך יטאליך מרחמי
הנרמה מיוצרת, השירה, ובכח הקטלר עאלנא
ובעיקר מרחב הקאנאל, הוצט"נאך בכרבת
גמילי, הפקה, וביא' היו אעלם קבר
במיהט עאלנאן בא עמנא.

אכרים אנו בעתהים יעל חן עטאן,
אל חיוך עטא אל אעל שפרתיך.

ה'יכר חסידה, יכר פסולתך ואשליך שאפ"ן
באפ"ן בה נשאו וזאת במקום חסידים
כך האשמות והחשלים כש באפ"ן.
עם אור נפטר בקרבנו חסד אדום
שלא ניתן יהיה לסוואר, אכאן זאקים אנו
אשיר הושר באומים ושוטחים לפניך אחינ"ן
אנא אפס"ך עקשאל ערנו את פרחי הסן.
ושלח ענשיוטנו הדוויזי צרי וניחומים,

גרון נשאתנו.
אמקאם שבת קרן עזן אחי כסא חב"ד.
גרה" ערנו אשליזת "שלר והפסל" עמ"רנו
ועב"ר כש עמ ישמאל אשליזת עא יפ"ר
אמרנו ע"ד השכיל וישמאל שלם בארץ

חב"ד השלון שער
צברק 'היה חקק מלכנו ע"ד
גרה" נשאת צורה מ צורה הח"ס,